

De Fransche Overheersching.

keizer onderricht en in verband met het belangrijke commando hieromtrent zekerheid willende hebben, richtte zich toen tot den admiraal zelf *). Door genomen rust schijnt er eenige beterschap in den staat zijner gezondheid te zijn gekomen, althans kon de admiraal zich in het laatst van Mei voor dienstzaken naar Parijs begeven. Hij kwam daar echter zoo ernstig ongesteld aan, dat hij den 2^{en} Juni d.a.v. overleed. Napoleon, die hem zijn vertrouwen had geschonken, gaf bevel, dat des admiraals stoffelijk overschot met statie in het Panthéon zou worden bijgezet. Die bijzetting vond den 7^{en} Juni plaats, nadat het hulsel eerst naar de Protestantsche kerk was vervoerd, waar de heer Marron, president van het Consistorie, een redevoering uitsprak. †)

Door het non-actief worden van De Winter, had Napoleon den vice-admiraal C. H. VerHuëll, een hoogst bekwaam man, die tot zijn vereerders behoorde, tot commandant van het Texelsch eskader aangewezen, die daarover in Mei 1812 het bevel aanvaardde §). Hij nam het eskader over van den kapitein Musquetier en heesch zijn vlag op het linieschip „De Prins”.

Kort na de aanvaarding van zijn nieuwen werkkring schreef hij o. a. aan Lebrun, 28 Mei 1812: „Sinds eenige dagen het bevel aanvaard hebbende, waarmede Z. M. mij verceed heeft, lig ik thans ter reede met zeven lineschepen, twee fregatten en drie korvetten. Met deze zal ik in vooruitgeschoven stelling den doorgang bij Texel bewaken, in het geval dat de vijand hier een aanval mocht willen doen vóór de werken van Den Helder voltooid zijn” **).

Eerlang werd het eskader wel vermeerderd met een tweetal lineschepen met 80 stukken, maar tot een strijd met het blokkade-eskader

kwam het niet. Toch deed de vlootvoogd wat hij kon om het eskader actief te houden, want wanneer de gelegenheid gunstig was ging het onder zeil.

Aan de versterkingen om Den Helder arbeidden toen een groot aantal Spaansche krijgsgevangenen, waarvan er het vorige jaar reeds 1200 waren aangekomen. Die arme drommels uit het Zuiden waren in tenten gehuisvest, welke hen niet voldoende tegen de koude van den nacht beschutte. Blijkbaar stelde VerHuëll niet veel vertrouwen in hun gezindheid, want hij had maatregelen getroffen voor het geval de vijand een aanval mocht doen, hen dan onmiddellijk in te schepen, ten einde hen naar het eiland Wieringen over te brengen. Daar zij nu over verscheidene plaatsen verspreid lagen, had VerHuëll liever dat zij in oude schepen te Nieuwediep gehuisvest werden, daar dat volkje dan onder beter toezicht zou staan *)

Zooals men weet, hechte Napoleon groot gewicht aan de stelling van Den Helder. Bij zijn bezoek aan ons land in 1811 verklaarde hij deze als het belangrijkste strategische punt van onze kust, waarom hij, met het oog op gevaar van Engelsche zijde, gebod er een geduchte oorlogshaven van te maken. Dit alles zou millioenen kosten, echter zonder bezwaar van het budget der marine, daar een decreet, van 22 October 1811, de goederen van de Duitsche orde voor dat doel bestemde.

Nog zwaarder dan de tierceering drukte het continentaal stelsel. Ten einde toch dit stelsel te kunnen handhaven, behoorde een strenge afsluiting aan en nabij de zee plaats te vinden, waartoe een cordon douanen of tolbeambten dienen moest.

Bij de inlijving was dadelijk bepaald, dat een invoerrecht van 50 pct. moest worden betaald voor de Engelsche goederen, die door de Engelsche kooplieden bij de landing in 1809 in grooten getale en voor geringe prijzen waren afgezet. Overal tegelijk verschenen nu de douanen — in hun groene uniform met

*) Decrès aan Lebrun, 20 Maart 1812. Papieren Verheyen, aanwinsten 1892. Portefeuille No. 15. II. p. cc. R. A.

†) Journal du Dept. des Bouches du Rhin 1812. No. 48.

§) In de Politierapporten behorende tot de aanwinsten Van Maanen, portefeuille 51/65, No. 54. R. A. staat over dezen Admiraal aangeteekend: „Son mérite militaire est connu, qu'il ait été orangiste, il déteste les Anglais, on est convaincu ici que personne n'est plus attaché à l'Empereur et à la France”.

***) Papieren Prins Stedehouder portefeuille No. 45. R. A.

*) VerHuëll aan Lebrun, 28 Mei 1812. Papieren Prins Stedehouder, portefeuille No. 45. R. A.